

Broj: X-K-10/872**Sarajevo, 05.08.2010. godine****U IME BOSNE I HERCEGOVINE!**

Sud Bosne i Hercegovine, sudija Izo Tankić kao sudija za prethodno saslušanje u krivičnom predmetu protiv optuženih Momčila Šešelja i Riste Vreće, zbog krivičnog djela Organizovani kriminal iz člana 250. stav 1. i 3. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine (KZ BiH), u vezi sa krivičnim djelom Neovlašteni promet opojnim drogama iz člana 195. stav 2. KZ BiH i krivičnim djelom Nedoželjena proizvodnja i promet oružja i eksplozivnih materija iz člana 399. Krivičnog zakona Republike Srpske (KZ RS), odlučujući po sporazumima o priznanju krivnje, broj KT – 155/10 od 05.08.2010. godine, zaključenom između Tužilaštva Bosne i Hercegovine i optuženih, nakon održanog ročišta za izricanje krivično pravne sankcije, u prisustvu tužitelja Tužilaštva BiH, te optuženih i njihovih branilaca, advokata Nikice Gržića i Jovana Debelice, dana 05.08.2010. godine donio je i javno objavio:

P R E S U D U**Optuženi:**

- 1. Momčilo Šešelj**, sin Save i majke Zorke, rođene Kovač, rođen 30.07.1964. godine u Zavali, općina Trebinje, nastanjen u Zavali, općina Ravno, neoženjen, državljanin BiH i Republike Crne Gore, JMBG 3007964153960, posjeduje ličnu kartu broj. 09GDD4972 izdata od strane MUP-a RS Trebinje, osuđivan Presudom Osnovnog suda u Trebinju broj: K-86/96 zbog krivičnog djela Poreska utaja iz člana 136. stav 1. KZ RS-, osuđen na novčanu kaznu u iznosu 600,00 dinara kao glavnu kaznu i 200,00 dinara kao sporedna kazna, Presudom Osnovnog suda u Trebinju broj: K-150/97 za krivično djelo Nedoželjena trgovina iz člana 131. stav 1. KZ RS osuđen na novčanu kaznu u iznosu 500,00 dinara, Presudom Osnovnog suda Trebinje broj: K-56/98 za krivično djelo Prikrivanje iz člana 236. stav 1. KZ RS u sticaju sa krivičnim djelom Zloupotreba položaja ili ovlaštenja iz člana 337/3 a u vezi sa članom 24. KZ RS-a osuđen na novčanu kaznu u iznosu od 500,00 KM i kaznu zatvora u trajanju šest(6) mjeseci-uslovno na dvije(2) godine te Presudom Vrhovnog suda Federacije BiH broj: K-2/02 krivično djelo Neovlašteni proizvodnja i stavljanje u promet opojnih droga iz člana 252. stav 2. KZ F BiH osuđen na kaznu zatvora u trajanju od tri(3) godine,
- 2. Risto Vreća**, sin Ljube i majke Dobrile, rođene Nožica, rođen 17.10.1970. godine u Trebinju, općina Trebinje, nastanjen u Trebinju, ul. Svetosavska - Miloševska br. 31, oženjen, otac dvoje maloljetne djece, državljanin BiH, JMBG 1710970153951, posjeduje ličnu kartu broj 04GDB2388 izdatu od strane MUP-a RS Trebinje, neosuđivan

KRIVI SU

Što su:

Od početka 2010. godine optuženi Momčilo Šešelj organizovao grupu ljudi radi međunarodne prodaje, prevoza i prenosa, uvoza i izvoza opojne droge „skank“, koju je kupovao od njemu poznatih lica Nenada Međedovića iz Republike Crne Gore i NN lica iz Trebinja, a koja opojna droga je Konvencijom o psihotropnim supstancama od 1971. godine i Rješenjem o popisu opojnih droga („Službeni list RBiH“ br. 2/92 i 13/94) proglašena opojnom drogom i čiji je promet zabranjen u skladu sa odredbama Zakona o proizvodnji i prometu opojnih droga („Službeni list RBiH“ br.2/92 i 13/94) i Zakona o spriječavanju i suzbijanju zloupotrebe opojnih droga („Službeni glasnik BiH“ br. 8/06), te istu prodavao prikrivenim istražiteljima Državne agencije za istrage i zaštitu-SIPA-e i to za iznos od 1200 EUR-a po 1 kilogramu, tako da je ponudio Risti Vreća, Nenadu Međedoviću zvanom „Kozjak“ državljaninu Republike Crne Gore, koji je uključio NN lice iz Trebinja da zajedno organizuju međunarodni promet supstanci ili preparata koji su propisom proglašeni opojnim drogama, na šta su ovi pristali, te postali članovi ovako organizovane grupe ljudi, u skladu sa članom 1. stav 16. KZ BiH, a sve radi sticanja protupravne imovinske koristi, te je u cilju učinjenja naprijed navedenog krivičnog djela Momčilo Šešelj u dogovoru sa Ristom Vreća, ponudio Nenadu Međedoviću zvani „Kozjak“ iz Crne Gore da i on postane pripadnik ovako organizovane grupe ljudi, na šta je isti pristao i uključio NN lice iz Trebinja te su tako:

1. Momčilo Šešelj i Risto Vreća:

U periodu od druge polovine januara 2010. godine nakon što je Momčilo Šešelj ne znajući o kome se radi, stupio u vezu sa prikrivenim istražiteljima Državne agencije za istrage i zaštitu kojima je ponudio na prodaju opojnu drogu „skank“. Utvrdivši da ima „zainteresovane kupce“, Momčilo Šešelj je ostvario kontakt sa Nenadom Međedovićem iz Nikšića, Republika Crna Gora i Ristom Vreća iz Trebinja, koje je poznavao od ranije, kako bi organizovao grupu i obezbjedio kupoprodaju narkotičnih sredstava iz Republike Crne Gore u Bosnu i Hercegovinu. Nenad Međedović je u organizovanu grupu uključio i njemu poznato lice iz Trebinja. Prilikom više održanih sastanaka sa prikrivenim istražiteljima „Adom“ i „Dinom“, Momčilo Šešelj je dogovorio isporuku određene količine opojne droge „Skank“, a koja dalja kupoprodaja bi ovisila o kvalitetu prve tzv. „probne isporuke“ netto mase oko deset (10) kilograma. Nakon ostvarenog dogovora Momčilo Šešelj je putem telefona obavijestio Nenada Međedovića u Crnoj Gori o vrsti i količini naručenog narkotičkog sredstva, tzv. probnog uzorka opojne droge „skank“ koja je potrebna za probnu isporuku te tražio od istog da obezbjedi traženu opojnu drogu, utvrdi cijenu, mjesto i vrijeme isporuke, kako bi mogao informisati kupce. Nakon izvjesnog vremena Nenad Međedović je obavijestio Momčila Šešelja da je obezbjedio opojnu drogu „skank“ u traženoj količini, utvrdio cijenu i uputio istog na NN lice koje je poznato Nenadu Međedoviću iz Trebinja u cilju preuzimanja opojne droge. Tačnije,

Nenad Međedović je Momčilu Šešelj dao broj telefona preko kojeg će ostvariti komunikaciju sa NN licem iz Trebinja te da prilikom ostvarene komunikacije kaže da mu je Nenad dao broj telefona i pita kada može doći po „robu“. Po ostvarenoj komunikaciji sa NN licem iz Trebinja sa kojim je istog povezo Nenad Međedović, Momčilo Šešelj je dogovorio količinu i vrijeme isporuke opojne droge „skank“ dok je plaćanje prethodno dogovorio sa Nenadom Međedovićem, odnosno da novac preda nakon prodaje dobivene opojne droge. Po prethodnom dogovoru, Momčilo Šešelj je u „posao“ uključio Ristu Vreća iz Trebinja na način da je nazvao istog putem telefona, dao mu broj NN lica iz Trebinja i rekao mu da se dogovori i preuzme robu kako je već dogovoreno, koju će da preveze u mjesto Zavala, opština Ravno gdje Momčilo Šešelj živi. Po preuzimanju opojne droge „skank“ koju je dovezao Vreća Risto svojim PMV marke „SEAT TOLEDO“, reg. oznake: DU-482-AV , plave boje, Momčilo Šešelj je ostvario kontakt sa prikrivenim istražiteljima „Dinom“ i „Adom“, informisao ih o nabavljenoj opojnoj drogi i dogovorio vrijeme, način i mjesto preuzimanja opojne droge, koju je skupa sa Vrećom Ristom dana 26. 03. 2010. godine predao prikrivenim istražiteljima u količini osam(8) kilograma po cijeni od 1200,00 EUR-a po kilogramu, odnosno 9600,00 EUR-a. Preuzetu opojnu drogu „skank“ prikriveni istražitelji su odvezli do mjesta gdje su ih čekali policijski službenici Državne agencije za istrage i zaštitu koji su preuzeli opojnu drogu. Dobiveni novac je Momčilo Šešelj uručio na njemu poznat način NN licu iz Trebinja i Nenadu Međedoviću iz Crne Gore, kako su prethodno i dogovorili.

2. Momčilo Šešelj i Risto Vreća:

Nakon što su prikriveni istražitelji po okončanju „probne“ kupovine opojne droge „skank“ opisane pod tačkom 1. putem telefona naručili 20 kilograma iste vrste i kvalitete opojne droge „skank“ od Momčila Šešelja, početkom mjeseca maja 2010. godine Momčilo Šešelj ponovo putem telefona kontaktira Nenada Međedovića iz Crne Gore, kojom prilikom je dogovorio da na isti način kao pod tačkom 1. Optužnice izvrše prodaju 20 kilograma opojne droge „skank“. Nakon ostvarenog dogovora, Nenad Međedović iz Crne Gore na njemu poznat način prebacuje opojnu drogu „skank“ NN licu u Trebinje i obavještava Momčila Šešelja da je roba stigla na odredište i da na identičan način ostvari kontakt putem telefona sa NN licem iz Trebinja i dogovori preuzimanje opojne droge „skank“. Momčilo Šešelj stupa u vezu putem mobilnog telefona sa NN licem iz Trebinja, dogovara isporuku i preuzimanje opojne droge u Trebinju. Zatim, obavještava Ristu Vreća da je dogovorio preuzimanje i isporuku opojne droge „skank“ i upoznaje ga sa detaljima. Vreća Risto ostvaruje komunikaciju sa NN licem iz Trebinja i dogovara vrijeme i mjesto isporuke, nakon čega u Trebinju ispred zgrade u kojoj stanuje, preuzima opojnu drogu „skank“ od njemu nepoznatih lica koja su došla sa dva motorna vozila, i to: PMV marke VW tip Jeta, zlatno žute boje sa BH registarskim oznakama i PMV marke Fiat Bravo, svijetlo zelene boje BH registarskih oznaka, te ostavlja u svoje vozilo. Narednog dana u ranim jutarnjim satima Momčilo Šešelj obavještava Ristu Vreća da treba ranije da prebace robu u mjesto Zavala, opština Ravno, te Momčilo Šešelj dolazi u Trebinje, odakle ide ispred Riste Vreća svojim PMV marke MERCEDES“, reg. oznake:508-K-352 u pravcu Ravnog kako bih osigurao put Risti

od kontrola policije na putnoj komunikaciji kojom su se kretali. Po dolasku u mjesto Zavala, opština Ravno, opojnu drogu su sakrili na njima poznato mjesto u bližnjoj šumi kako se ista nebi mogla naći u Momčilovoj kući. Nakon dovoženja opojne droge, Momčilo Šešelj obavještava prikrivene istražitelje „Adu“ i „Dinu“ o osiguranoj količini opojne droge koju su dogovorili na jednom od svojih zajedničkih sastanaka, dogovaraju vrijeme i mjesto preuzimanja iste kako su to završili i prilikom prve prodaje. Dana 17. 04. 2010. godine po prethodnom dogovoru putem telefona između Momčila Šešelja i prikrivenih istražitelja dogovoreno je preuzimanje i isporuka oko 24 kg opojne droge skank. Po dogovoru, prikriveni istražitelj Dino je obavjestio Momčila Šešelj da je njegov kolega Ado krenuo prema Trebinju i da treba da se nađu kako bi preuzo robu, dao mu je broj telefona koji koristi prikriveni istražitelj Ado i da preostale poslove zajedno dogovaraju i završe a da će ih Dino čekati u Ivanici kako bi isplatio novac. Nakon ostvarene komunikacije između Momčila Šešelja i prikrivenog istražitelja Ade, sastali su se na dijelu puta prema pećini Vjetrenica, odakle su skupa otišli do mjesta Zavala sa Adinim vozilom. Tu su nakon pregleda uzorka robe, sačekali da dođe Risto Vreća, koji je sa Adom otišao do obližnjeg mjesta ispod sela gdje se nalazila naručena količina opojne droge „skank“. Risto Vreća je iz obližnjeg šumarka donio dvije vreće crne boje u kojima se nalazila opojna droga „skank“, koju je stavio u prtljažnik Adinog vozila. U međuvremenu im se pridružio i Momčilo Šešelj gdje su dogovorili da Risto Vreća ide ispred Ade i da bude čistač terena kako ih nebi zaustavila policija dok je Momčilo Šešelj otišao ispred njih u pravcu Ljubinja. Krećući se putnom komunikacijom Ljubinje-Trebinje, Risto Vreća i prikriveni istražitelj Ado su zaustavljeni od strane policijskih službenika Državne agencije za istrage i zaštitu kojom prilikom su lišeni slobode, dok je isto učinjeno i sa Momčilom Šešeljom koji je lišen slobode na putu prema Ljubinju.

3. Risto Vreća – sam:

Dana 17.04.2010. godine u ulici „Miloševska“ broj 31, opština Trebinje u prostorijama stana porodice Riste Vreća, koji isti koristi, kod sebe neovlašteno držao bez prethodno pribavljenog odobrenja nadležnog organa:

1. Improvizovanu lovačku pušku bez serijskog broja,
2. sedam (7) komada električnih detonatorskih kapisli sa provodnicima crveno-bijele boje,
3. pet (5) komada električnih detonatorskih kapisli sa provodnicima žuto-plave boje,
4. pet (5) komada električnih detonatorskih kapisli sa provodnicima žuto-plave boje „dvica“,
5. jedan (1) komad električna detonatorska kapisla „trica“ sa provodnicima zeleno-bijele boje,
6. tri (3) komada električnih detonatorskih kapisli „čtvrtica“ sa provodnicima crveno-bijele boje,
7. četiri (4) komada detonatorskih kapisli tzv. „rudarske“,
8. jedan (1) komad detonatorske kapisle tzv. „rudarske“ sa pripremljenim štapinom 14,5 cm.

Dakle, Momčilo Šešelj organizovao grupu ljudi radi neovlaštene međunarodne prodaje, prijenosa, držanja, prevoza i prenosa supstanci ili preparata koji su propisom proglašeni opojnim drogama, a Risto Vreća postao član organizirane grupe ljudi radi neovlaštene međunarodne prodaje, prijenosa, držanja, prevoza i prenosa supstanci ili preparata koji su propisom proglašeni opojnim drogama, te neovlašteno držao vatreno oružje, municiju i eksplozivne tvari čija nabavka građanima uopće nije dopušтана

Čime su:

Momčilo Šešelj pod tačkom 1. i 2. presude počinio krivično djelo Organizovani kriminal iz člana 250. stav 3. a u vezi sa krivičnim djelom neovlašteni promet opojnim drogama iz člana 195. stav 2. Krivičnog Zakona Bosne i Hercegovine,

Risto Vreća pod tačkom 1. i 2. presude krivično djelo Organizovani kriminal iz člana 250. stav 1. a u vezi sa krivičnim djelom neovlašteni promet opojnim drogama iz člana 195. stav 2. istog zakona, a pod tačkom 3. presude krivično djelo Nedozvoljena proizvodnja i promet oružja ili eksplozivnih materija iz člana 399. stav 1. Krivičnog zakona Republike Srpske, a sve u vezi člana 53. Krivičnog Zakona Bosne i Hercegovine.

pa ih Sud na osnovu navedenih zakonskih propisa, uz primjenu odredbi iz članova 39., 42., 48. i 49. i 50. KZ BiH

O S U D U J E

1. OPTUŽENOG MOMČILA ŠEŠELJA NA kaznu zatvora u trajanju od 3 godine i 6 mjeseci u koju se ima uračunati vrijeme provedeno u pritvoru od 17.04.2010. godine do 05.08.2010.godine

2. SUD OPTUŽENOM VREĆA RISTI utvrđuje za krivično djelo iz člana 250. stav 1. u vezi sa članom 195. stav 2. KZ BiH kaznu zatvora u trajanju od 1 godine i 10 mjeseci, a za krivično djelo nedozvoljene proizvodnje i promet oružja ili eksplozivnih materija iz člana 399. stav 1 KZ-a Republike Srpske kaznu zatvora u trajanju od 3 mjeseca, te mu primjenom člana 53. KZ-a BiH izriče jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 2 godine, u koju se ima uračunati vrijeme provedeno u pritvoru od 17.04.2010. godine do 25.07.2010.godine

Na osnovu člana 188. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Bosne i Hercegovine optuženi se obavezuje da solidarno naknade troškove krivičnog postupka, a o načinu izmirenja i visini iznosa Sud će se odrediti posebnim rješenjem, po pribavljanju potrebnih podataka.

Na osnovu člana 195. stav 4. KZ BiH oduzma se opojna droga „skank“ u ukupnoj neto masi od oko 30 kg, a koja je upotrijebljena u izvršenju ovog krivičnog djela.

Na osnovu člana 74. KZ BiH od optuženog Riste Vreća oduzimaju se predmeti koji su upotrebljeni za izvršenje krivičnog djela i to: sedam (7) komada električnih detonatorskih kapisli sa provodnicima crveno-bijele boje, pet (5) komada električnih detonatorskih kapisli sa provodnicima žuto-plave boje, pet (5) komada električnih detonatorskih kapisli sa provodnicima žuto-plave boje, „dvica“, jedan (1) komad električna detonatorska kapisla „trica“ sa provodnicima zeleno-bijele boje, tri (3) komada električnih detonatorskih kapisli „četvrtica“ sa provodnicima crveno-bijele boje, četiri (4) komada detonatorskih kapisli tzv. „rudarske“, jedan (1) komad detonatorske kapisle tzv. „rudarske“ sa pripremljenim štapinom 14,5 cm, improvizovana lovačka puška bez serijskog broja.

Ostećena Državna agencija za istragu i zaštitu, sa imovinsko-pravnim zahtjevom se upućuje na parnicu.

O b r a z l o ž e n j e

Optužnicom Tužilaštva Bosne i Hercegovine, broj: KT-155/10 od 15.07.2010 godine, potvrđenom 21.07.2010 godine, Momčilo Šešelj optužen je da je počinio krivično djelo, Organizovani kriminal iz člana 250. stav 1., a u vezi sa krivičnim djelom Neovlašteni promet opojnim drogama iz člana 195. stav 2. KZ BiH, a Risto Vreća krivično djelo, Organizovani kriminal iz člana 250. stav 3., a u vezi sa krivičnim djelom Neovlašteni promet opojnim drogama iz člana 195. stav 2. KZ BiH i krivično djelo Nedoizvoljena proizvodnja i promet oružja ili eksplozivnih materija iz člana 399. stav 1. KZ RS, a sve u vezi člana 53. KZ RS.

Nakon potvrđivanja optužnice, dana 05.08.2010. godine optuženi su zaključili sporazume o priznanju krivnje sa Tužilaštvom Bosne i Hercegovine. Navedenim sporazumom optuženi Momčilo Šešelj priznaje krivnju za krivično djelo Organizovani kriminal iz člana 250. stav 1. a u vezi sa krivičnim djelom Neovlašteni promet opojnim drogama iz člana 195. stav 2. KZ BiH, a optuženi Risto Vreća za krivično djelo Organizovani kriminal iz člana 250. stav 3. a u vezi sa krivičnim djelom Neovlašteni promet opojnim drogama iz člana 195. stav 2. KZ BiH i krivično djelo Nedoizvoljena proizvodnja i promet oružja ili eksplozivnih materija iz člana 399. stav 1. KZ RS, a sve u vezi člana 53. KZ RS.

U skladu sa članom 231. stav 6. ZKP BiH, Sud je razmotrio dostavljene sporazume, ispitujući da li su ispunjeni svi uslovi propisani tačkama a) do e) navedene odredbe Zakona. Na održanom pretresu za razmatranje sporazuma o priznanju krivnje, Sud je utvrdio da su optuženi sklopili navedeni sporazum dobrovoljno, svjesno i sa razumijevanjem, a nakon što su upoznati sa mogućim posljedicama, uključujući i posljedice vezane za moguće imovinsko pravne zahtjeve i troškove krivičnog postupka. Sud je također utvrdio i da postoji dovoljno dokaza o krivnji optuženih, za

predmetna krivična djela, kao i da su optuženi razumjeli da se na ovaj način odriču prava na suđenje i da ne mogu izjaviti žalbu na krivičnopravnu sankciju, koja će mu biti izrečena. Ispitano je i da li je predložena kazna u skladu sa odredbama stava 3. člana 231.ZKP BiH.

U odnosu na utvrđenje o postojanju dokaza o krivici optuženih, Tužilaštvo je u spis uložilo sljedeće dokaze: Presjek operativnih saznanja br. 17-13-1-5-04-1-490-1-09 od 14.12.2009. godine, Dodatak presjeka operativnih saznanja po meti -Trebišnjica- br. 17-13-1-05-04-1-490-3-09 od 15.1.2010. godine, Podaci vezani po meti -Trebišnjica- br. 17-13-1-5-04-490-8-09 od 04.02.2010. godine, Podaci vezani po meti -Trebišnjica- br. 17-13-1-5-04-490-9-10 od 04.02.2010. godine, Prijedlog za izdavanje naredbe br. KTA-572-09 od 14.1.2010. godine, Prijedlog za produženje primjene posebnih istražnih radnji br. 17-13-1-5-04-1-490-12-09 od 22.02.2010. godine, Službeni izvještaj br.17-02-7-04-1-23-5-10 od 29.03.2010. godine, Prijedlog za produženje i proširenje posebnih istražnih radnji br. 17-13-1-5-04-1-490-15-09 od 22.03.2010. godine, Prijedlog za izdavanje naredbe br. KTA-572-09 od 26.02.2010. godine, Naredba Suda BiH X-KRN-10-872 od 26.02.2010. godine, Prijedlog za izdavanje naredbe br.KTA-572-09 od 25.1.2010. godine, Naredba Suda BiH br. X-KRN-10-872 od 26.01.2010. godine, Prijedlog za izdavanje naredbe br. KTA-572-09 od 29.03.2010. godine, Naredba Suda BiH X-KRN-10-872 od 30.03.2010. godine, Naredba Suda BiH X-KRN-10-872 od 30.04.2010. godine, Izvješće nadzoru br. 17-09-2-04-7-106-9-10 od 25.02.2010. godine, Transkripti br.17-09-7-04-7-106-52-10 od 12.02.2010. godine, Transkripti br.17-09-7-04-7-106-161-10 od 08.04.2010. godine, Transkripti br.17-09-7-04-7-106-179-10 od 12.04.2010. godine, Transkripti br.17-09-7-04-7-106-200-10 od 14.04.2010. godine, Transkripti br.17-09-7-04-7-106-279-10 od 19.04.2010. godine, Transkripti br.17-09-7-04-7-106-62-10 od 24.04.2010. godine, Transkripti br.17-09-7-04-7-106-324-10 od 04.05.2010. godine, Transkripti br.17-09-7-04-7-106-3488-10 od 12.05.2010. godine, Naredba Suda BiH X-KRN-10-872 od 30.04.2010. godine (2), Zapisnik o otvaranju privremeno oduzete dokumentacije br. KT-155-10 od 27.04.2010. godine, Zapisnik o otvaranju privremeno oduzete dokumentacije br. KT-155-10 od 26.04.2010. godine, Naredba za hemijsko vještacenje br. KT-155-10 od 28.04.2010. godine, Vještacenje NN biljne materije br. 09-14-1-04-5-2458 sa foto dokumentacijom, Nalaz vještacenja biljne materije br.02-02-3-5-04-21-127-10 od 19.04.2010. godine, Nalazi i mišljenje - vještacenje biljne materije br. 09-14-1-38 od 13.04.2010. godine, Službeni izvještaj br.17-2-7-04-1-23-10-10 od 19.04.2010. godine, Izvještaj o skladištenju minsko-eksplozivnih sredstava br.09-14-4-71 od 16.06.2010. godine, Dopis SIPA br KT-155-10 od 14.06.2010. godine, Naredba br. KTA-155-09 od 25.05.2010. godine, Analiza telefonskih kontakata br.17-02-7-04-1-23-15-10 od 21.06.2010. godine, Naredba za vještacenje oružja i opreme br. KT-155-10 od 10.05.2010. godine, Nalaz vještacenja oružja br. 09-12-1-3-04-5-2458-10 od 13.05.2010. godine, Izvještaj o izvršenom vještacenju minsko eksplozivnih sredstava br. 09-14-4-04-5-2458-10 od 24.05.2010. godine, Naredba za vještacenje mobitela i SIM kartica br. KT-155-10 od 04.05.2010. godine, Službeni izvještaj - vještacenje digitalnih dokaza br. 17-09-2-04-7-1043-6-10 od 18.05.2010. godine, Rješenje Suda BiH br. X-KRN-10-872 od 14.05.2010. godine, Rješenje br. X-KRN-10-872 od 28.04.2010. godine, Rješenje

Sud BiH br. X-KRN-10-872 od 14.05.2010. godine (2), Rješenje br. X-KRN-10-872 od 23.04.2010. godine, Rješenje Suda BiH br. X-KRN-10-872 od 13.05.2010. godine, Rješenje Suda BiH br. X-KRN-10-872 od 20.05.2010. godine, Zapisnik o s slušanju osumnjicenog (Risto Vreca) od 18.04.2010. godine, Zapisnik o saslušanju osumnjicenog (Momcilo Šešelj) od 18.04.2010. godine, Izvod iz KE br. 02-02-3-1-04-30-127-EC od 13.05.2010. godine, Izvod iz KE br. 12-02-6-235-4-104 od 20.04.2010. godine, Zapisnik o saslušanju svejedoka (Damir Fazlagic) od 13.07.2010. godine, Zapisnik o saslušanju svejedoka (Fadil Alicic) od 13.07.2010. godine, Zapisnik o saslušanju svjedoka (Prikriiveni istražitelj ADO) od 14.05.2010. godine, Zapisnik o saslušanju svjedoka (Prikriiveni istražitelj DINO) od 14.05.2010. godine, Izvještaj o pocinjenom krivicnom djelu i izvršiocima br. 17-13-1-5-04-1-KU-15-1-10 od 17.05.2010 sa priložima, Službena zabilješka br. 17-02-7-25-10 od 05.02.2010., godine, Službena zabilješka br. 18-11-3-04-16-313-10 od 24.02.2010. godine, Službena zabilješka br. 17-13-1-5-04-1-12-64-10 od 25.02.2010. godine, Službena zabilješka br. 17-02-7-74-10 od 23.03.2010. godine, Službena zabilješka br. 17-13-1-5-04-1-12-110-10 od 29.03.2010. godine, Službeni izvještaj br.17-02-7-04-1-23-10 od 29.03.2010. godine, Službena zabilješka br. 17-02-7-87-10 od 05.04.2010. godine, Službena zabilješka br. 17-13-1-5-04-1-12-143-10 od 19.04.2010. godine, Službena zabilješka br. 17-13-1-5-04-1-12-142-10 od 19.04.2010. godine, Službena zabilješka br. 17-13-1-5-04-1-12-141-10 od 19.04.2010. godine, Službena zabilješka br. 17-13-1-5-04-1-12-140-10 od 19.04.2010. godine, Službena zabilješka br. 17-02-7-1-04-26-10 od 05.05.2010. godine, Foto-dokumentacija br. 17-13-1-7-04-1-9-10 od 29.03.2010. godine, Foto-dokumentacija br. 17-12-1-7-04-1-PT-76-5-10 od 17.04.2010. godine, Foto-dokumentacija br. 17-13-1-7-04-1-11-10 od 17.04.2010. godine, Foto-dokumentacija br. 17-13-1-7-04-1-13-10 od 17.04.2010. godine, Foto-dokumentacija br. 17-2-8-04-1-25-10 od 17.04.2010. godine, Foto-dokumentacija br. 17-14-1-7-56-10 od 17.04.2010. godine, Foto-dokumentacija br. 17-14-1-7-57-10 od 17.04.2010. godine,

Cijeneći navedene dokaze pojedinačno i dovodeći ih u međusobnu vezu, te cijeneći priznanje optuženih, van razumne sumnje je utvrđeno da su optuženi počinili krivična djela, čije su počinjenje priznali predmetnim sporazumima.

Naime, iz izjave svjedoka - prikriivenog istražitelja kodnog imena „Ado“ proizlazi da je isti bio u kontaktu sa optuženim Šešeljem, sa kojim je dogovorio kupovinu opojne droge „skunk“. Svjedok navodi da je do prvog susreta sa optuženim došlo krajem 2009. godine, kojom prilikom mu je optuženi govorio da je aktivan u distribuciji narkotičkih sredstava sa teritorije Crne Gore na područje BiH. U izjavi stoji i da je optuženi tada rekao da je kod njega najisplativije prebacivanje modifikovane marihuane, odnosno „skunk“-a iz Crne Gore i da bi mogao i njima prodati po cijeni od 1.2000 eura po kilogramu. Svjedok je dalje detaljno opisao kako je došlo do prvog dogovora oko prodaje opojne droge 04.02.2010. godine, u iznosu od 10 kilograma. Iz izjave je vidljivo i na koji način je došlo do prodaje ugovorene količine opojne droge, odnosno kako je obavljena radnja simuliranog otkupa dana 26.03.2010. godine. Izjavu svjedoka u cijesti potvrđuje i priložena Fotodokumentacija od 29.03.2010. godine, iz koje su vidljivi paketi predane opojne

droge, kao i Službeni izvještaj, broj 17-02/7-04-1-23/10 od 29.03.2010. godine, sačinjen od strane prikrivenih istražitelja kodnih imena „Ado“ i „Dino“ u kojem se potvrđuje da su isti, navedenog dana, primili od optuženog 8 pakovanja opojne droge „skunk“. Ujedno se ukazuje i na prisustvo lica pod nadimkom „Šok“, za koje je utvrđeno da je optuženi Vreća, koje je prevozilo opojnu drogu, odnosno prvo donijelo probni uzorak, a kasnije dovezlo ugovorenu količinu na lice mjesta, nakon čega je obavljen simulirani otkup.

Nadalje, prikriveni istražitelj „Ado“ u izjavi opisao je radnje poduzete oko organizacije drugog simuliranog otkupa, navodeći da je zajedno sa prikrivenim istražiteljem „Dinom“ dana 03.04.2010. godine dogovorio sastanak sa optuženim Šešeljem, nakon čega su se sa istim sastali u Neumu, kojom prilikom je ugovorena prodaja opojne droge „skunk“ u količini od 20 do 30 kilograma. Prema navodima svjedoka, optuženi je rekao da će im se javiti kada opojnu drogu prebaci iz Crne Gore u BiH. Svjedok je također detaljno opisao tok drugog simuliranog otkupa, koji je obavljen 17.04.2010. godine, navodeći da su na licu mjesta bili prisutni optuženi Šešelji i lice po nadimku „Šok“, kako je opojna droga pretovarana i prebačena u njegovo vozilo, te kako je naposljetku došlo do presretanja od strane policijske kontrole.

Navedeno je također potvrđeno službenim zabilješkama i službenim izvještajima prikrivenih istražitelja, ranije navedenih datuma i brojeva, kao i uloženom fotodokumentacijom od 17.04.2010. godine. Nadasve, da je predmet simuliranog otkupa bila opojna droga, potvrđeno je vještačenjem biljne materije od 19.04.2010. godine. Konačno učestalost kontakata između optuženih, njihovu povezanost i uloge, potvrđuju i rezultati provedenih posebnih istražnih radnji, odnosno uloženi transkripti.

U pogledu tačke 3. presude, pretresom kuće optuženog Vreće, pronađena je veća količina naoružanja i druge opreme, koju je isti držao bez odobrenja nadležnog organa i to improvizovana lovačka puška bez serijskog broja, sedam komada električnih detonatorskih kapisli sa provodnicima crveno-bijele boje, pet komada električnih detonatorskih kapisli sa provodnicima žuto-plave boje, pet komada električnih detonatorskih kapisli sa provodnicima žuto-plave boje, „dvica“, jedan komad električna detonatorska kapisla „trica“ sa provodnicima zeleno-bijele boje, tri komada električnih detonatorskih kapisli „četvrtica“ sa provodnicima crveno-bijele boje, četiri komada detonatorskih kapisli tzv. „rudarske“, i jedan komad detonatorske kapisle tzv. „rudarske“ sa pripremljenim štapinom 14,5 cm. Kako optuženi nije posjedovao odobrenje za držanje pobrojanih predmeta, utvrđeno je da postoje dokazi o krivici optuženog za krivično djelo Nedoizvoljena proizvodnja i promet oružja ili eksplozivnih materija iz člana 399. stav 1. KZ RS.

Nadalje, na osnovu predočenih dokaza, utvrđeno je da su optuženi bili svjesni svojih djela i da su htjeli njihovo učinjenje, odnosno da su predmetna krivična djela počinili sa direktnim umišljajem, svjesno poduzimajući gore opisane krivično-pravne radnje. Navedeni zaključak potvrđuje držanje optuženih, što je naročito vidljivo u iskazu

svjedoka – prikrivenog istražitelja kodnog imena „Ado“. Svjedok ukazuje na optuženog Šešelja, kao na lice koje je insistiralo na dogovorima, prodaji droge, a nadasve bitno je imati u vidu i obećanje optuženog da će zvati nakon što opojnu drogu prebaci iz Crne Gore. Svjedok je detaljno opisao i učešće optuženog Vreće u inkriminiranim radnjama, navodeći da je isti donosio i prevozio opojnu drogu, učestvovao u prodaji iste, organizujući prevoz. Također, iz provedenih posebnih istražnih radnji - nadzor i tehničko snimanje telekomunikacija, vidljiv je odnos optuženih prema djelu i njihovo htijenje da isto izvrše. Temeljem svega naprijed navedenog, utvrđeno je da postoji dovoljno dokaza o krivici optuženih, te je Sud, uz prethodno utvrđeno ispunjenje ostalih uslova iz člana 231. stav 6. tačka a) do e) ZKP BiH, prihvatio uložene sporazume.

U pogledu krivično pravne sankcije, Sud je optuženima izrekao kazne, kao u izreci ove presude, cijeneći da su iste srazmjerne težini počinjenih krivičnih djela i stepenu krivične odgovornosti optuženih, te cijeneći da će se na taj način ostvariti svrha krivičnopravne sankcije.

Stoga je Sud optuženom Šešelju izrekao kaznu zatvora u trajanju od 3 godine i 6 mjeseci, cijeneći kao olakšavajuće okolnosti činjenicu da je optuženi pristao na saradnju sa Tužilaštvom, obećao svjedočenje u drugim postupcima pred Sudom, ukoliko bi za tim postojala potreba te da je izrazio određenu dozu kajanja. Kao otežavajući okolnost Sud je cijenio raniju kažnjavanost optuženog. S obzirom na tako utvrđene olakšavajuće i otežavajuće okolnosti, utvrđeno je da izrečena kazna odgovara stepenu krivične odgovornosti optuženog, težini počinjenog djela i da se istom može postići svrha generalne i specijalne prevencije.

U odnosu na optuženog Vreću, Sud je utvrdio za krivično djelo iz člana 250. stav 1. u vezi sa članom 195. stav 2. KZ BiH kaznu zatvora u trajanju od 1 godine i 10 mjeseci, a za krivično djelo nedozvoljene proizvodnje i promet oruzja ili eksplozivnih materija iz člana 399. stav 1 KZ-a Republike Srpske kaznu zatvora u trajanju od 3 mjeseca, te mu primjenom člana 53. KZ-a BiH izrekao jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 2 godine. S obzirom na priznanje krivnje, kajanje koje je izrazio, te spremnost na saradnju sa Tužilaštvom i dano obećanje da će svjedočiti pred Sudom, raniju neosuđivanost te porodičnu situaciju, što je Sud cijenio kao olakšavajuće okolnosti, izrečena kazna adekvatna je težini krivičnog djela, posljedicama izvršenja istoga, stepenu krivične odgovornosti optuženog i njegovoj ulozi u inkriminiranim djelima.

U skladu sa članom 56. stav 1. KZ BiH, optuženima je u izrečenu kaznu uračunato vrijeme provedeno u pritvoru i to optuženom Šešelju od 17.04.2010. godine do 05.08.2010.godine, a optuženom Vreći od 17.04.2010. godine do 25.07.2010.godine

Nadalje, temeljem člana 195. stav 4. KZ BiH određeno je oduzimanje opojne droge „skunk“ u ukupnoj masi od 30 kg, koja je bila predmetom izvršenja krivičnog djela.

Također, na osnovu člana 74. KZ BiH od optuženog Vreće oduzeti su predmeti, koji su upotrebljeni za vršenje krivičnog djela Nedozvoljena proizvodnja i promet oružja i eksplozivnih materija iz člana 399. KZ RS, a pobrojani u izreci ove presude.

Konačno, u skladu sa odredbama člana 198. stav 2. ZKP BiH, Sud je oštećenu Državnu agenciju za istrage i zaštitu uputio na parnični postupak, a u pogledu ostvarivanja imovinsko pravnog zahtjeva.

Na osnovu člana 188. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Bosne i Hercegovine optuženi se obavezuje da solidarno naknade troškove krivičnog postupka, a o načinu izmirenja i visini iznosa Sud će se odrediti posebnim rješenjem, po pribavljanju potrebnih podataka.

SUDIJA

Tankić Izo

POUKA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude žalba je dozvoljena Apelacionom vijeću ovog Suda u roku od 15 dana od dana prijema ove presude. Žalba nije dozvoljena u odnosu na odluku Suda o krivičnoj sankciji.